
Kristuksen ainutlaatuisuus

By David Wilkerson

October 29, 2001 Torstaina, 20. syyskuuta, presidentti Bush antoi kongressille merkittävän puheen, jossa hän kertoi, että amerikkalaiset ovat aloittaneet sodan maailmanlaajuisista terrorismia vastaan. Hän kutsui sitä rauhan ja uskonnollisen terrorismin väliseksi kamppailuksi. Hänen mukaansa vastustajat haluavat painostaa muuta maailmaa hyväksymään heidän uskomuksensa.

Nimenomaan tämä on kaikkien äärimuslimien päämäärä: korvata Raamattu Koraanilla ja saada koko maailma islamin alaisuuteen.

Tässä sodassa on kuitenkin kyse paljon muustakin. Sitä on aina käyty - ja käydään vastaisuudessakin - kahden voiman, saatanan henkivaltojen ja Jumalan Pojan, välillä.

Sota alkoi äärettömän kauan sitten taivaassa. Arkkienkeli Mikael enkelijoukkoineen ja Lusifer kapinallisine alaisineen taistelivat toisiaan vastaan. "Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit tekivät vastarintaa mutta eivät kestäneet, eikä niillä ollut enää sijaa taivaassa. Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttävä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen kanssa." (Ilm 12:7-9.) Lusifer, jota kutsutaan saatanaksi, hävisi taistelun. Hänet heitettiin maan päälle enkeliensä kanssa, jotka olivat kolmannes kaikista taivaan enkeleistä. Pian sota syttyi myös maan päällä, jonne paholainen perusti demoneineen salaisen, maanalaisen valtakunnan ja alkoi käydä sotaa Jumalan omia vastaan värväämällä riveihinsä pahuudelle itsensä luovuttaneita ihmisiä.

Saatana perusti oman uskontonsa ja muodosti hänelle kuuluvista ihmisistä maailmanlaajuisen ruumiin. Hän nimitti riivattuja ihmisiä profeetoiksi, opettajiksi, jopa kansojen hallitsijoiksi ja lähetti heidät levittämään epäpyhää evankeliumia. Mutta ilmeni ongelma: hän ei kyennytkään voittamaan käännyttämiensä puolelleen opeillaan, sillä hän ei saanut ihmisiä vakuuttumaan niillä. Kaikki johtui siitä, että hänen evankeliuminsa ei tuonut elämää, rauhaa, iloa, voimaa tai vapautta orjuuttavasta synnistä.

Saatanan täytyi turvautua sodankäyntiin ja käyttää aseinaan pakkovoimaa ja pelkoa. Hän kokosi terroristiarmeijan päämääränään murtaa vastustus ja ottaa haltuun kokonaisia kansakuntia. Hän alistui yhteiskunnat demoniseen valtaansa ja lähetti niiden keskuudesta miljoonia julistamaan väärää evankeliumia. Monet ovat joutuneet maksamaan hengellään siitä, että ovat edistäneet paholaisen maailmanlaajuisen uskontoa.

Saatana on aina käynyt sotaa Jumalan omia vastaan. "Kun lohikäärme näki, että se oli heitetty maan päälle, se alkoi ajaa takaa naista [seurakunta], joka oli synnyttänyt poikalapsen [Kristus]." (Ilm 12:13.). Jumalan seurakunnan vainot saivat alkunsa erämaassa. Saatana oli saanut puolelleen Egyptin faaraon, ja hänen suunnitelmanaan oli tuhota israelilaiset pakottamalla heidät orjuuteen. Paholainen tiesi, että Kristus syntyisi Israelin sukukunnasta ja halusi siksi nujertaa kansan estääkseen poikalapsen syntymän.

Mutta Raamattu sanoo, että suuri kotka lensi pelastamaan Jumalan omat: "Naiselle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän lentäisi paikalleen autiomaahan, missä häntä ruokitaan aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä." (12:14.)

Herra pelasti oman seurakuntansa Egyptistä ja suojasi sitä taivaallisina siivillään: "Sillä Herran kansa on hänen osuutensa - - Erämaasta hän löysi hänet - - hän otti hänet suojaansa ja hoitoonsa, varjeli

häntä kuin silmäteräänsä. Niinkuin kotka kiihoittaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi häntä sulinansa. Herra yksin johdatti häntä - ." (5 Ms 32:9-12.)

Uskomaton kuvaus. Naaraskotkan tavoin Jumala kantoi seurakuntansa jokaisen koettelemuksen läpi punaisellamerellä, autiomaassa ja luvatussa maassa. Hän yksin pystyi varjelemaan "naista", joka synnyttäisi Kristuksen.

Ajattele, kuinka saatana lähetti houkutusten tulvan viettelemään israelilaisia erämaassa ja luvatussa maassa. Raamattu sanoo, että lohikäärme pyrki tulvan tavoin valtaamaan Israelin henkivaltojensa avulla: "Käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä, kuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi." (Ilm 12:15.) Saatanallisten voimien päämäärä oli houkutella Jumalan omat lankeamaan epäjumalanpalvelukseen. Niin tapahtuikin, kun naapurikansat saivat viekoiteltua israelilaiset aistillisten menojen avulla.

Tämä demoninen tulva jatkui läpi Israelin historian aina kuninkaiden ajasta profeettoihin asti. Daavid kuvailee, kuinka jumalattomien suuri lukumäärä saa hänet aivan ymmälleen. Jesaja kirjoittaa: "Kun vihollinen tulee kuin virta" (Jes 59:19; Saarnivaara).

Vanhan testamentin viimeisillä sivuilla seurakunta näyttää saaneen kuolinhaavan: paholainen oli melkein onnistunut yrityksessään. Israelin jumalanpalvelus oli saastunut ja sekoittunut aistillisiin menoihin ja epäjumalanpalvelukseen. Jumala korottaa äänensä: " - - missä on minun pelkoni? (Mal 1:6.) Papeille hän jylisee: " - - te papit, jotka pidätte halpana minun nimeni - - tuotte minun alttarilleni saastunutta leipää - - Ei ole minulla mielisuosiota teihin, sanoo Herra Sebaot, enkä minä mielisty ruokauhriin joka tulee teidän kädestänne (Mal 1:6-7,10.)- - Mutta te olette poikenneet tieltä, olette opetuksillanne saattaneet monet kompastumaan - - Te väsyttätte Herran puheillanne - - Mutta te sanotte: - , Jokainen, joka paha tekee, on hyvä Herran silmissä - - ." (2:8,17.)

Mutta Malakian kirjan lopussa, Vanhan testamentin viimeisillä sivuilla, näkyy valonsäteen pilkkaus. Herra julistaa: "Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla - - ja tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat tomuksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot." (4:2,3.)

Jumalalla oli parannuskeino haavoittuneelle seurakunnalle: vanhurskauden aurinko, joka toisi voiton. Juuri kun helvetin vallat näyttivät olevan voitolla, taivaat julistivat, että apu on tulossa.

Jumala ei missään vaiheessa ollut tietämätön demonien tulvasta. Ei häntä voida yllättää; hän tietää kaiken alusta loppuun. Saatanan toimet piti estää ennen kuin seurakunta tuhoutuisi.

Raamattu kertoo avusta, joka oli tulossa: "Mutta maa auttoi naista ja avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syönyt kidastaan." (Ilm 12:16.) Apu tuli Kristuksen ylösnousemuksen kautta. Kun "maa avasi suunsa", se avasi haudan, jossa Jeesus makasi. Saatana ei voinut pitää häntä vangittuna maan alla, ja Jeesuksen ylösnousemusvoima nielaisi saatanan voiman. Ristin voitto ennakoi kaiken pahan vallan loppua.

Mutta kaikki ei päättynyt siihen: "Lohikäärme vihastui naiseen ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, niitä, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus." (12:17.) Jälkeläiset kuvaavat seurakuntaa, meitä. Näinä viimeisinä päivinä paholainen sotii Jumalan omia vastaan.

Mutta pahalainen ei kohdista iskujaan siihen, jota maailma nimittää seurakunnaksi. Hän ei hyökkää uskonnollista järjestelmää vastaan, vaan sitä pyhää siementä, joka korottaa Kristusta ja julistaa hänen herrauttaan.

Tässä sodassa on yksi ainoa aihe ja syy. Sodan ytimessä on kysymys Jeesuksen jumaluudesta. Onko hän Kristus, Isän ainoa Poika, lihaksi tullut Jumala ja maailman pelastaja? Vai oliko hän vain yksi profeetta monien joukossa - tavallinen mies, joka sai aikaan paljon hyvää?

Apostoli Pietari todisti Jeesuksen ainutkertaisuudesta: "Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän pitää pelastua." (Apt 4:12.) Yksin Jeesus on Messias, Jumalan Poika, eikä hän jaa kunniaansa kenenkään toisen kanssa.

Paavali julistaa: " - - miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, - -. Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet oikealle puolelleen taivaallisissa, ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa ja täyteytensä - - ." (Ef 1:19-23.)

Paavali kirjoittaa myös, että eräänä päivänä jokainen olento tunnustaa Jeesuksen Herraksi: "Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava, että Jeesus Kristus on Herra - Isän Jumalan kunniaksi." (Fil 2:9-11.)

Kaikista miljoonista maailman jumalista yksin Jeesus on Herra, ja sen on jokainen kerran tunnustava. Se on tämänkin sodan ydinkysymys. Kamppailua ei kuitenkaan käydä Jeesuksen nimestä, vaan taistelun kohde on hänen jumaluutensa ja ylösnousemuksensa todenpitävyys.

Meneillään on pyrkimys saavuttaa yksi maailmankirkko! Tälläkin hetkellä penseä, ekumeeninen seurakunta pyrkii pahalaisen yhden maailmankirkon järjestelmään. Tähän kirkkoliittoon kuuluvat lopulta kaikki maailmanuskonnot ja niiden haarat: katolisuus, ortodoksisuus, islam, buddhalaisuus, hindulaisuus ja jopa protestanttisuus. Pahalainen saa kompromissin avulla aikaan yhteyden näiden uskontojen välille. Tuo kompromissi on Jeesuksen nimi.

Tietenkin se "Jeesus", joka yhdistää maailmanuskonnot, on oleva eri Kristus kuin se, jota me tunnustamme, ja hänen evankeliuminsa on myös erilainen. Kuitenkin tämän henkilön nimi saa aikaan sen, että monet aiemmat evankeliset uskontokunnat alkavat yhdessä julistaa, että Jeesus oli opettaja ja profeetta, jonka hyvyyden henki asuu jokaisessa. He tunnustavat, että hän oli pyhä mies.

Näin alennetaan koko luomakunnan Luoja, eikä Jeesusta enää tunnusteta Kristukseksi ja Herraksi. Ekumeeninen kirkko hävittää opin hänen ylösnousemuksestaan ja pelastusvoimasta. Sen sijaan se alkaa käyttää hänen nimeään houkutelukseksi muita saatanan yhteiseen kirkkoliittoon.

Totuus on, että koko maailma voi hyväksyä ajatuksen siitä, että Jeesus oli vain ihminen. Pahalaisellakaan ei ole ongelmaa sen suhteen, että kaikki kunnioittavat Jeesusta, joka oli vain ihminen. Monet kirjailijatkin ovat ylistäneet Jeesuksen tekoja, mutta pilkanneet hänen jumaluuttaan. Kaikkein korusanisimmat maininnat hänestä ovat syntyneet agnostikkopappien kynästä.

Näetkö saatanan 'Rakkauden' ansan?Kun paholaisen koko maailman kattava uskontojen liitto viimein kuuluttaa sanomaansa halki maailman, miljoonat penseät uskovat joutuvat eksytetyiksi. He luulevat, että järjestelmä on hyvä asia, koska sen johtajat puhuvat usein Jeesuksesta. He laukeavat uskomaan, että jokaisen joka niin tekee, on pakko olla oikeaoppinen.

He ovat väärässä, sillä koko saatanallisen liiton mantrana on Jeesuksen nimi. Jo nyt jotkut evankeliset johtajat kyselevät, mikseivät kaikki uskontokunnat voi olla yhtä Jeesuksessa. Tunnustavathan juutalaisetkin, että hän on profeetta ja muslimit pitävät häntä hyvänä ihmisenä ja suurena opettajana. Jopa sikhit ja hindut arvostavat Jeesusta.

Haluan korostaa, että olen kiitollinen siitä kansallisesta yhteydestä, joka on syntynyt syyskuun traagisten tapahtumien jälkeen. On hienoa, että eri seurakuntiin kuuluvat amerikkalaiset ovat seisseet rinta rinnan, ja rukoilen, että yhteys säilyy pitkään senkin jälkeen, kun surumme hälvenee.

Mutta siinä uskontojen liitossa, joka odottaa tulevaisuudessa, on kyse jostakin muusta. Uskon, että se liittyy Jeesuksen profetiaan: "Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?'" (Mt 7:22.)

Melkein kaikki uskonnot suorittavat riivaajien karkottamista - toisinaan hyvinkin menestyksekkäästi. Mutta niiden toiminta, kuten opetus ja hyvien tekojen tekeminen, tapahtuu toisen Jeesuksen nimessä. Ollessaan kerran tuomiolla nämä ihmiset väittävät tehneensä kaiken Jeesuksen nimessä, mutta hän vastaa: "Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät." (Mt 7:23.)

Jeesus sanoo, ettei hän tunne heitä eivätkä he todellakaan tunne häntä. Hän oli elävän Jumalan Poika, mutta he julistivat, että hän on vain ihminen. He yrittivät tehdä evankeliumin voiman tyhjäksi uskomalla toiseen Jeesukseen. Hän käskee heidät pois luotaan, koska heillä ei ole osuutta hänen valtakunnassaan.

Paavali varoittaa, ettei mieleemme turmeltuisi pois siitä yksinkertaisesta "vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teillä on Kristusta kohtaan". (2 Kr 11:3, Suom. Novum antaa sanalle 'vilpittömyys' myös merkityksen yksinkertainen, suora.) Kristus ei ole mikään monimutkainen kokonaisuus, vaan päinvastoin, totuus hänestä on hyvin yksinkertainen: hän on Jumala. Hän on jumalallinen, syntyi neitsyestä, ristiinnaulittiin ja nousi kuolleista.

Paavali varoittaa myös niistä, jotka julistavat jotakin toista Jeesusta: "Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet tai jos te saatte toisen hengen kuin sen, jonka olette saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette ottaneet vastaan, niin sen te kyllä hyvin siedätte." (2 Kr 11:4.)

Paavali ihmetteli, että korinttolaiset sietivät julistusta väärästä evankeliumista ja toisesta Jeesuksesta, ja pelkäsi heidän turmeltumistaan. Heidä johdateltiin heidän tietämättään kauemmas Kristuksen jumaluudesta. He sietivät turmeltuneita opettajia, eivät koetelleet näiden opetuksia ja menettivät vähä vähältä ymmärryksensä hyvästä ja pahasta.

Pyhien jäännös tulee kärsimään suurista vainoistaSaatanan ekumeeninen kirkkojärjestelmä tuo mukanaan suuret vainot ja toimii itse suurimpana vainoojana. Tälläkin hetkellä Venäjän ortodoksinen kirkko painostaa Venäjän hallitusta lopettamaan kaikki maan evankeliset seurakunnat. Se haluaa ajaa

keskuudestaan evankelisen kristillisyyden.

Täällä Amerikassa näkyy merkkejä samanlaisesta painostuksesta. Sain videokasetin, jossa oli tunnetun evankelistan haastattelu. Haastattelija kysyi häneltä suoraan: "Pelastuvatko muslimit? Ja pelastuvatko juutalaiset, jos he eivät usko Jeesukseen?"

Evankelistaan kohdistunut painostus oli ilmeistä. Jos hän olisi vastannut Pietarin sanoin, ettei pelastusta ole kenessäkään toisessa kuin Jeesuksessa Kristuksessa, häntä olisi halveksittu. Lehdistö olisi ristiinnaulinnut hänet.

Mutta evankelistan vastaus saikin yleisön aplodit. Hän sanoi: "Muslimit rakastavat Jeesusta, ja juutalaisilla on Jeesuksen Henki sydämissään. Kyllä he pelastuvat." En voinut uskoa korviani.

Maailma ei hyväksy ketään, joka rohkeasti puolustaa Jeesuksen jumaluutta, vaan tällainen henkilö joutuu syrjinnän ja pilkan kohteeksi. Toisaalta jokainen, joka on suosittu maailman ja muiden uskontojen silmissä, on tehnyt kompromissin Kristuksen evankeliumin suhteen. Hän julistaa toista Jeesusta.

Uskon, että koko maailma antaa tulevaisuudessa eniten painoarvoa seuraavalle kysymykselle: "Uskotko Jeesuksen Kristuksen ainutkertaisuuteen, ja joutuvatko sellaiset ihmiset mielestäsi helvettiin, jotka eivät usko hänen olevan ainoa tie pelastukseen?" Kuulemme kysymyksen uskosta osattomien ystävien, työtovereiden ja työnantajien suusta. Se on aina ilmassa. Jos vastaamme, että Jeesus yksin voi pelastaa ihmisen, meidät leimataan uskonnollisiksi kiihkoilijoiksi. Saamme osaksemme pilkkaa, koska meitä syytetään poliittisesta epäkorrektiudesta ja suvaitsemattomuudesta.

Evankeliset kristityt Times Square -seurakunnassa eivät vastusta juutalaisia, muslimeja tai ketään muitakaan. Me uskomme, että Jumala rakastaa koko maailmaa - juutalaisia, muslimeja, homoseksuaaleja, ateisteja. Mutta emme voi olla heidän kanssaan samaa mieltä uskonasioista, koska pidämme Raamattua Jumalan Sanana.

Jonkun mielestä vainot odottavat vasta kaukana tulevaisuudessa. Kuitenkin tälläkin hetkellä eri ekumeeniset ryhmittymät hahmottelevat teologisia esityksiä maailmantaajuisesta kirkkojen liitosta, ja niissä käsitellään nimenomaan kysymystä Jeesuksen asemasta.

Euroopan Unioni on jo säätänyt lakeja [joidenkin tietojen mukaan], jotka kieltävät kaiken kritiikin edellä mainittua kirkkojärjestelmää vastaan. Pian ei kukaan voi julkisesti asettaa sitä kyseenalaiseksi, ja uskon tämäntyyppisen ilmapiirin vain edistävän sen syntyä. On hyvin pieni askel siihen, että Euroopan Unionin lait alkavat kieltää "uskonnollisen kiihkoilun" ja pelastussanomien julistamisen - oli kyse mistä uskonnosta tahansa.

Mielestäni saatanan viha Kristuksen pyhää siementä kohtaan ilmenee tulevaisuudessa osittain tällä tavalla. Hän yllyttää suuret ihmisjoukot raivon valtaan kristittyjä vastaan. Aina enenevässä määrin hän kiihottaa ihmisiä niitä vastaan, jotka uskovat, että yksin Jeesuksella on valta pelastaa.

Uskoviin ennen välinpitämättömästi suhtautuneet sanovat: "Uskot siis, että Jeesus on ainoa tie taivaaseen. Olen mielestäni hyvä ihminen, mutta en usko mihinkään. Väitänkö, että joudun helvettiin, koska en usko sinun Jeesuksesi olevan Jumala?"

Totuuden puolustaminen voi maksaa meille työpaikkamme, uramme, ystävyysuhteemme. Joissakin maissa uskovat menettävät henkensä sen takia. Kuitenkin Jeesus on esimerkki siitä, kuinka uskovan pitää reagoida. Ylipapin kysyessä Jeesukselta, oliko tämä "Kristus, sen Ylistetyn Poika", Jeesus vastasi epäroimättä: " Minä Olen." (Mk 14:61,62.)

Pian koko maailma käskee meitä hyväksymään toisen Jeesuksen ja painostaa meitä hylkäämään opin hänestä Pelastajana ja Vapahtajana. He haluavat meidän kieltävän hänen neitseestä syntymisensä, yliluonnollisen voimansa, ihmeensä, uhrikuolemansa, ylösnousemuksensa ja toisen tulemuksensa. Mutta hänen seuraajinaan meille on selvää, että koko ikuisuus riippuu näiden totuuksien varassa. Olemmeko valmiita kuolemaan niiden puolesta?

Myötätuntoinen vastaukseni tulevaisuuden kyselijöille on, että heillä on oikeus uskoa, mitä haluavat, tai olla uskomatta. Mutta niin on minullakin. Uskon, ettei taivaan alla ole muuta nimeä, jonka kautta pelastumme, kuin Jeesus Kristus. Jumala rakastaa jokaista ihmistä, ja sen todiste on Jeesuksen risti.

Sodan voittaja on jo ennalta määrätty Danielin kirjassa on profeetallinen kuvaus siitä, kuinka tämänhetkinen sota kerran loppuu. Kuningas Nebukadnessar näki unen, jonka Daniel tulkitsti:

"Sinä näit, kuningas, katso, oli iso kuvapatsas. - - sen kirkkaus oli ylenpalttinen. - - se oli hirvittävä nähdä. Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. Sen sääret olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea." (Dan 2:31,33.)

Kuninkaan näkemä kuvapatsas oli valtava ja ihmisen muotoinen; loistava ja kauhistuttava. Sen ruumis oli metallia, mutta jalat savea. Daniel ilmoitti kuvapatsaan esittävän maailman valtakuntia, ja savi edusti viimeisiä maailmanvaltoja. Kun aikojen loppu lähestyisi, valtakuntien kirkkaus vähenisi.

Daniel jatkoi: "Sinun sitä katsellessasi irtautui kivilohkare - ei ihmiskäden voimasta - ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kultaa, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä puimatantereilla, tuuli vei ne - - Mutta kivistä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan." (2:34,35.)

Danielin kuvaama kivi on Jeesus Kristus. Hän on ikiaikojen kallio, joka saapuu taivaasta ja murskaa kaikki maalliset valtakunnat. Kun maailma näkee Jeesuksen, hänen jumaluutensa on ilmeinen. Jokainen polvi notkistuu hänen edessään ja jokainen kieli tunnustaa hänen herrautensa.

Terroristeista ei päästä aseiden, pommikoneiden ja ohjusten voimalla, sillä pahuutta ei kitketä ihmisvoimin. Jumala sanoo, että hänen Poikansa valtakunta lopulta tulee ja kuluttaa kaikki pahuuden valtakunnat. Oikeus alkaa vallita, mutta se tulee Isältä.

Kerran maailman kaikki terroristit heräävät Kristuksen tuomioistuimen edessä. He odottivat saavansa osakseen paratiisin uhrauksensa palkaksi: kauniita naisia ja hyvää ruokaa ikuisiksi ajoiksi. Mutta heille valkenee, että se nimi, jonka he yrittivät pyyhkäistä maan päältä, kuuluukin Tuomarille, joka seisoo heidän edessään.

Kaiken sanomani ydin on tämä: "Jeesus vastasi: 'Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.'" (Jh 14:6.) Jeesuksen sanat sulkevat pois kaikki muut mahdollisuudet. Ei yksikään muslimi, hindu, juutalainen tai kristitty voi tulla Isän tykö muuten kuin Kristuksen kautta.

Jeesus kysyi kerran opetuslapsiltaan, kenen ihmiset sanoivat hänen olevan, ja samaa hän kysyy

meiltäkin (Mk 8:27). Opetuslapset vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas jonkun profeetoista." (8:28.) Mutta ydinkysymys tuli viimeisenä: "Kenen te sanotte minun olevan?" (8:29.)

Herra odottaa meiltä samanlaista vastausta kuin Pietarilta: "Sinä olet Kristus." Olkoon tämä meidän tunnustuksemme maailman edessä, nyt ja ikuisesti.